

DE BANK

Rood bekennen

Achteraf kan ik zeggen dat mijn analysebank vooral comfortabel moest zijn. Niet zo gek, want voor een psychoanalyse lig je er arenlang op, vijf keer per week, drie kwartier per dag. Om analyticus te kunnen worden ga je zelf in analyse. Toen ik mij de eerste keer voorzichtig neerliet op de bank leek het of ik in een grote leegte viel. Het heeft een paar jaar geduurd voor ik daar weer uit kwam. Het is dan prettig als de ondergrond je een beetje opvangt.

Ik paste er zelf niet in de lengte op, hoewel ik niet buitengewoon groot ben. Dus wilde ik in ieder geval dat mijn eigen bank lang genoeg zou zijn. Bovendien moest hij breed genoeg zijn. Sommige analytici hebben een soort ziekenfondsbank. Stel je daarbij een ligbed voor, zo smal dat je ene arm er nog net op past terwijl de andere arm er voortdurend bijna vanaf zakt. Dit lijkt een kleinigheid, maar het leidt toch af.

‘Sommige analytici hebben een soort ziekenfondsbank’

Ik koos voor een Auping bed. Daar zit een touwtje aan waarmee je zelf het hoofdeinde omhoog kunt trekken. Tijdens mijn leeraanlyse kreeg ik een longontsteking waar ik erg benauwd van was. Het was vreselijk. Ik wist niet of ik zo bang was vanwege mijn zieke lichaam of door de angstaanjagende inhoud van wat we bespraken. Een touwtje toen was goed van pas gekomen.

FOTO MAYKE ARTS

Mijn bedbank is bekleed met een soort Alcantara in het warmste rood dat ik kon vinden. Ik wil graag dat het warm is bij mij. Letterlijk en figuurlijk. Het moest bovendien rood zijn, omdat ik mijn patiënten wil uitnodigen kleur te gaan bekennen. De meeste patiënten komen grijs binnen en door een psychoanalyse houden ze op grijs te willen zijn. Ik hoop dat het rood in mijn spreekkamer hen daarbij helpt.

Ik hecht aan menselijke waarde. Het gaat bij een analyse over het emotionele en fysieke welbevinden. Over een warme plaid. Over je hoofd op een handdoek kunnen leggen en niet op krakend papier of andere steriele bedekking. Ik wil met deze keuzes uitdrukken dat we in een gewoon huis zijn en dat we praten over het gewone leven. Verder vind ik het belangrijk dat het hoofdkussen los op de analysebank ligt. Je kunt er dan mee gooien om je woede te luchten, of bijvoorbeeld een aanzet geven voor een kussengevecht, al is het maar in gedachte. Liggend op mijn bank zie je een losse houten trap voor een hoge ingebouwde kast staan. De trap leidde vroeger naar het gemak, een middeleeuws toilet, dat uitkwam op de gracht achter mijn huis. De onderkast zit dicht en kan nooit meer open. In de bovenkast staan een vriezer en een ijskast waaruit ik water met of zonder bellen kan halen.

In het zicht op de kast vallen eeuwenoud gemak en hedendaags comfort moeiteloos samen. Wat wil je nog meer als je in analyse bent?

Met dank aan mijn collega Bas en zijn rode bank.

Rolien van Mechelen-de Goede
Psychoanalyticus te Amsterdam